

disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה ◇ insertion of an earlier segment-קידמת-מעשה-story < key-מקרא:	statement-מימרא ■ challenge-קושיא ? question-שאלה ^ answer-תירוץ ! proof-ראיה ■
--	---

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
מאן דאמר	גיטין-מי שאחזו										
על מנת שתצא חמה מנרתיקה - מעכשיו קאמר לה	מימרא									◊	עו.
דאמר רב הונא אמר רב: כל האומר על מנת כאומר מעכשיו דמי										◊	עו.
לא נחלקו אלא באם תצא										◊	עו.
מר סבר לה כרבי יוסי	[רבתינן]									◊	עו.
זמנו של שטר מוכיח עליו	דאמר: [רבי יוסי]										עו.
והוה ליה כמהיום אם מתי, כמעכשיו אם מתי											עו.
מר לא סבר כרבי יוסי, והוה ליה כאם מתי גרידא.	[רבנן]									◊	עו.
כתבו ותנו גט לאשתי אם לא באתי מכאן ועד י"ב חדש, כתבו כו'.										■	עו.
לימא, קסבר ר' יוסי: כתב גט על תנאי - כשך	רב יימר לרב אשי:									◊	עו.
לא, לעולם אימא לך: פסול, ושאני הכא, מדהוה ליה למימר אם לא באתי כתבו ותנו, ואמר כתבו ותנו אם לא באתי, הכי קאמר: כתבו מעכשיו ותנו אם לא באתי.	[רב אשי]									◊	עו.
ורבנן?										◊	עו.
לא שנה הכי ולא שנה הכי.	[רבנן]									◊	עו.
לאחר שבוע - שנה, לאחר שנה - חדש, לאחר חדש - שבת.	ת"ר:									◊	עו.
לאחר שבת, מאי?										◊	עו.
חד בשבא, ותרי, ותלתא - בתר שבתא, ארבעה, וחמשה ומעלי שבתא - קמי שבתא.	יתיב ר' זורא קמיה דרבי אסי, ואמרי לה רבי אסי קמיה דרבי יוחנן וקאמר:									◊	עו.
לאחר הרגל - שלשים יום.	תניא, רבי:									◊	עו.
נפק ר' חייא דרשה משמיה דרבי וקלסוה. משמיה דרביים - ולא קלסוה	[רבי חייא]									◊	עו.
אלמא לית הילכתא כוותיה.											עו.
הדרן עלך מי שאחזו.										◊	

disputants ♦ חולקים- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment story מעשה- O	statement ■ מימרא- קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראיה- proof
מקרא-key:	

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
מאן דאמר	גיטין-הזורק										
הזורק גט לאשתו, והיא בתוך ביתה או בתוך חצרה - הרי זו מגורשת	מימרא										■
זרקו לה בתוך ביתו או בתוך חצרו, אפילו הוא עמה במטה - אינה מגורשת											■
לתוך חיקה או לתוך קלתה - הרי זו מגורשת.											■
מנא הני מילי?											^
(דברים כ"ד) ונתן בידה - אין לי אלא ידה גגה, חצרה וקרפפה מנין? ת"ל: ונתן, מכל מקום.	דתנו רבנן:									■	!
ותניא נמי הכי גבי גנב: ידו - אין לי אלא ידו גגו, חצרו וקרפיפו מנין? ת"ל: (שמות כ"ב) המצא תמצא, מכל מקום.	[תניא]									■	
וצריכא דאי אשמועי' גט, משום דבעל כרחיה מגרשה, אבל גנב דליתיה בעל כורחיה - אימא לא ואי אשמועינן גנב, משום דקנסיה רחמנא, אבל גט - אימא לא, צריכא.										■	
חצרה, מה שקנתה אשה קנה בעלה											ז
בכותב לה דין ודברים אין לי בנכסיה.	ר' אלעזר:										!
וכי כתב לה הכי מאי הוי?											ז
האומר לחבירו דין ודברים אין לי על שדה זו, ואין לי עסק בה, וידי מסולקת הימנה - לא אמר כלום	והתניא:										ז
בכותב לה ועודה ארוסה וכדרב כהנא	דבי ר' ינאי:										!
נחלה הבאה לו לאדם ממקום אחר, אדם מתנה עליה שלא ירשנה וכדרבא	דאמר רב כהנא:										■
האומר אי אפשי בתקנת חכמים כגון זו - שומעין לו.	דאמר רבא:										■
מאי כגון זו?											^
כדרב הונא אמר רב											!
יכולה אשה שתאמר לבעלה איני ניוזנית ואיני עושה.	דאמר רב הונא אמר רב:										■
אטו ידה מי לא קניא ליה לבעל? אלא גיטה וידה באין כאחד, הכא נמי גיטה וחצרה באין כאחד.	רבא:										!
רבא, יד דאשה קא קשיא ליה? נהי דקני ליה למעשה ידיה, ידה גופה מי קני ליה?	רבינא לרב אשי:										ז
רבא, יד העבד קא קשיא לי, למ"ד בשטר על ידי עצמו, יד עבד כיד רבו דמיא אלא גטו וידו באין כאחד, ה"נ גיטה וחצירה באין כאחד.	אמר לי: [רב אשי]										!
הוא שכיב מרע דכתב לה גיטא לדביתהו בהדי פניא דמעלי שבתא ולא הספיק למיתביה לה, למחר תקף ליה עלמא, אתו לקמיה דרבא											o
אמר להו: זילו אמרו ליה לקינה ניהלה לההוא דוכתא דיתבי ביה גיטא, ותיזיל אידיה ותיחוד ותפתח ותחזיק ביה	[רבא]										■
נעל, גדר, פרץ כל שהוא - הרי זו חזקה.	דתנן:										■ ■
מה שקנתה אשה קנה בעלה	רב עיליש לרבא:										ז
איכסיף.											o
לסוף איגלי מילתא דארוסה הואי											o
אם אמרו בנשואה יאמרו בארוסה?	רבא:										!
הדר אמר רבא: לא שנא ארוסה ולא שנא נשואה, גיטה וחצירה באין כאחד.	[רבא]										!
והא אמרה רבא מעיקרא											ז
כי אמרה רבא - אהאי מעשה אמרה.											!
והיא בתוך ביתה.											■
והוא, שעומדת בצד ביתה ובצד חצרה.	עולא:										■ ♦

disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה ◊ insertion of an earlier segment-קידמת-קודמת < מעשה-story O	מימרא-statement ■ קושיא-challenge ? שאלה-question ^ תירוץ-answer ! ראיה-proof ■
מקרא-key:	

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
מאן דאמר	גיטין-הזורק										
מאן דאמר	מימרא										
ר' אושעיא:	אפילו היא בטבריא וחצרה בציפורי, היא בציפורי וחצרה בטבריא - מגורשת.								◊	■	עז:
	והא היא בתוך ביתה ובתוך חצרה קתני								ז		עז:
	ה"ק: והיא כמי שבתוך ביתה, והיא כמי שבתוך חצרה, דכיון דחצר משתמרת לדעתה היא - מתגרשת.								!	◊	עז:
	לימא בהא קמיפלגי								ז		עז:
דמר סבר: [עולא]	חצר משום ידה אתרבאי								◊	■	עז:
ומר סבר: [ר' אושעיא]	חצר משום שליחות אתרבאי								◊	■	עז:
	לא, דכולי עלמא - חצר משום ידה איתרבאי								!	◊	עז:
מר סבר: [עולא]	כידה, מה ידה בסמוכה, אף חצרה בסמוכה								!	◊	עז:
ואידך? [ר' אושעיא]	אי מה ידה בדבוקה, אף חצרה בדבוקה								ז	!	עז:
[ר' אושעיא]	אלא כידה, מה ידה משתמרת לדעתה, אף חצרה המשתמרת לדעתה, לאפוקי חצרה המשתמרת שלא לדעתה.								!	◊	עז:
	ההוא גברא דזרק לה גיטא לדביתהו, הוה קיימא בחצר, אזל גיטא נפל בפיסלא									◊	עז:
רב יוסף:	חזינן, אי הווי ארבע אמות על ארבע אמות - פלג ליה רשותא לנפשיה, ואי לא - חדא רשותא היא.									◊	עז:
	במאי עסקינן?								^		עז:
	אילימא בחצר דידיה								!		עז:
	כי הוי ד' אמות מאי הוי?								ז		עז:
	אלא בחצר דידיה								!		עז:
	כי לא הוי ארבע אמות מאי הוי?								ז		עז:
	לא צריכא דאושלה מקום, דחד מקום מושלי אינשי, תרי מקומות לא מושלי אינשי.								!	◊	עז:
	ולא אמרן אלא דלא גבוה עשרה, אבל גבוה עשרה - אע"ג דלא הוי ארבע אמות.									◊	עז:
	ולא אמרן אלא דלית ליה שם לווי, אבל אית ליה שם לווי, אע"ג דלא גבוה עשרה ואע"ג דלא הוי ארבע אמות.									◊	עז: